

A Castelló de la Plana, César Jiménez, de 38 anys, que ha treballat com a operari en el sector de la ceràmica i ha estat cooperant al Tercer Món. A Vila-real, Sonia Salvador, auxiliar administrativa de l'Ajuntament de Castelló de la Plana.

A Sagunt, l'artista plàstic Pablo Enrique Abelleira, de 47 anys, empresari de restauració del patrimoni. A Burjassot, Amadeo José Mir, llicenciat en matemàtiques que treballa com a ferroviari. A València, Jaime Paulino [vegeu entrevista al costat]. A Paterna, l'advocada de 32 anys Beatriz Serrano. A Quart de Poblet, on la participació ha sigut molt elevada, s'hi ha imposat Sergio Gavilán, llicenciat en ciències polítiques. A Catarroja, Mireia Fito, comercial d'una agència de seguretat. A Torrent, José Català, comercial d'informàtica en la seixantena, actualment desocupat. A Alzira, Ferran Arroyo, publicista, escriptor i productor audiovisual que va participar al 15M i a l'anomenada *primavera valenciana*. A Gandia, el madrileny Ángel Martín, amant de l'escalada, que ha estat guia de muntanya a València d'Àneu i que ara és electricista. A Xàtiva, Antonio Mira, que va rebre 15 vots sobre un cens de 205 inscrits, un cas que —com d'altres— analitza el comitè de garanties democràtiques. Mira va passar de comercial de marcs fotogràfics a crear una empresa de bicicletes per a diverses persones.

A les comarques alacantines, per acabar, hi ha abundància de secretaris generals que han pres part activa de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH). És el cas de Jesús Bustos a Alacant, de José Vicente Bustamante a Elx, de l'educador social Sergi Cremades a Petrer o de l'advocat José Ramón Pérez a l'Alfàs del Pi. A Oriola hi ha un altre advocat, Julio Alejandro Vicente Mateo, llicenciat en ciències polítiques que ha col·laborat amb el consolat equatorià. A Benidorm un altre treballador informàtic, Ladislao Juan Banfalvi Kam. A Sant Vicent del Raspeig el dissenyador de webs Miguel Entrena, que ha estat actor i productor, i a Sant Joan, el xixonenc David Llinares, bomber forestal de la Generalitat.

Després de l'elecció dels òrgans de direcció locals i estatal, és el torn dels autonòmics, que es proclamaran el 14 de febrer. Tot seguit arribaran les primàries amb vista als comicis del 24 de maig.

Víctor Maceda

Jaime Paulino acaba de fer 32 anys i és el secretari general de Podem a la ciutat de València. Llicenciat en filosofia, té clar que la formació que representa es troba davant una oportunitat històrica. Una ocasió que no vol malbaratar.

“L'alcaldable, cal buscar-lo al marge dels partits”

Després de llicenciar-se en filosofia per la Universitat de València, Jaime Paulino va fer un màster sobre pensament filosòfic contemporani i va gaudir d'una beca Sèneca a Barcelona. Ara està a punt d'acabar una altra beca com a investigador per la qual estudia “la capacitat de l'esquema conceptual de la biopolítica foucaultiana a l'hora de desenvolupar una crítica distintiva a les categories tradicionals de la filosofia política”. Tal com raja. A més, imparteix una assignatura de tres crèdits durant un quadrimestre a la seua facultat i sap molt bé què és una feina precària: ha repartit propaganda de congelats i ha treballat en una empresa d'informàtica. Lligat als moviments estudiantils, va oposar-se a la LOU i al pla de Bolonya, un activisme que va compatibilitzar als barris on ha viscut, sobretot a Russafa. Va participar en el 15M i s'acaba d'erigir en secretari general de Podem a la ciutat de València: va competir amb dues llistes més i va obtenir el 58% dels vots.

—Vostè fins ara què votava?

—Tradicionalment, partits d'esquerra. L'última vegada vaig votar Esquerra Unida, per bé que vaig estar temptat de votar Compromís.

—No ha votat mai el PSOE?

—No. En primer lloc, però, caldria concretar què significa ser d'esqueres, perquè Esquerra Unida no té un ideari comunista, sinó socialdemòcrata. Hi ha hagut unes grans mutacions polítiques.

—Podem afirma que no és d'esqueres ni de dretes, però defensa posicions

clarament esquerranes. Així fins i tot ha aconseguit captar ex-votants del PP. Es tractava de gent desclassada?

—L'eix esquerra-dreta no passa de ser una metàfora que es remunta als temps de Lluís XVI: fou la divisió a les Corts franceses entre els qui volien tallar-li el cap al monarca i els qui no. A nosaltres ens importen més les posicions polítiques que no l'extensió històrica d'aquesta metàfora. Òbviament, però, Podem defensa els de baix, un valor associat a l'esquerra. Es pot ser d'esqueres tenint una targeta *black* o pactant amb el PSOE les retallades a Andalusia, però? La metàfora esquerra-dreta ja no troba una translació directa en els problemes de la societat. Dit això, no crec que al PP hi hagen desclassats. Passa que les demandes bàsiques de la gent no encaixen en la sociologia clàssica i en la separació entre la classe treballadora i la classe extractiva. La vida de les persones és sistemàticament expropiada, i a Podem pretenem evitar tot just això. Nosaltres no tenim cap hipoteca narrativa.

—Al País Valencià comteu més de 30.000 inscrits, una xifra superior a la del conjunt de militants del PSPV-PSOE, Compromís i Esquerra Unida. En canvi, la participació al procés d'elecció dels consells ciutadans ha estat molt baixa. Per què?

—La militància d'un partit polític, d'un partit de base, està vinculada a una sèrie d'interessos més o menys concrets que defineixen un subjecte social. Podem interpel·la un subjecte polític que no té uns límits clars. Apel·lem a la ciutadana-

nia, en general. Per la seua incoherència interna, pel seu eclecticisme, no hem d'esperar-ne una participació monolítica. A més, Podem encara no és un subjecte constituït, sinó que encara està constituint-se. En qualsevol cas, amb menys d'un any de vida, a la ciutat de València hi han participat prop de 2.000 persones. No tenim un problema de participació. Ans al contrari, Podem és una escola de participació: tothom qui vulga pot participar-hi, si així ho desitja.

—**Vostè encapçalava la llista de Clar que Podem a València, que tenia el suport del secretari general estatal, Pablo Iglesias. Hi ha parlat mai?**

—No, no. Alguna gent del meu equip sí que el coneix personalment, però això no és important. Podem és una màquina de guerra electoral, tenim una oportunitat històrica i hem d'aprofitar-la, no sabem quant de temps estarà oberta aquesta finestra. En aquest sentit, per tal de construir una majoria política que connecte amb les demandes de la majoria social, ens cal anar més enllà del que hem fet als cercles. La feina dels cercles ha estat clau, però hem de vincular-nos al subjecte eclèctic de què parlava adés: la ciutadania. Hem de reunir prou força política per assaltar les institucions. I això passa per relacionar-nos amb moviments socials i associacions de tota mena. Només així Podem serà una eina útil. A Clar que Podem defensem això davant unes altres propostes que paren massa atenció a la qüestió interna o que tenen una perspectiva naïf de la participació ciutadana, d'assemblearisme constant. Podem és una bèstia política massa estranya encara, hem de complementar tot plegat.

—**Podem ha decidit comparèixer a les eleccions autonòmiques del maig i dissoldre la seua marca a l'àmbit local a través d'agrupacions d'electors. Podem podria ser a alguns Guanyem i no a uns altres?**

—Sí, és clar. Vivim en un gegant anomenat Europa, però l'espai més complex és el de la ciutat, i en especial, el de les ciutats grans. Per això és clau connectar amb la gent dels barris, escoltar les seues demandes històriques. Si no ens vinculem a aquestes demandes, no farem la política nova que preconitzem.

—**Els noms dels partits que donen suport a Guanyem no hi han de constatar de cap manera, ni tan sols al costat del nom dels candidats, en parèntesi?**

—Si fem una sopa de sigles, tindrem una barrera més per evitar la participació ciutadana. Hem de permetre que la ciutadania hi participe lliurement.

—**Pensa que Esquerra Unida prova de patrimonialitzar Guanyem València, tal com afirmen alguns?**

—Crec que no. La presentació a l'assemblea del 23 de setembre [del 2014] potser va fer aquesta impressió, i per aquest motiu algunes persones vam dir "alerta, que no anem pel bon camí". Guanyem ha de ser un espai en què els partits donen suport extern, però del qual no han de formar part, explícitament. A l'inici les formes no van ser les correctes, però la idea era bona. La percepció de Guanyem com un espai patrimonialitzat per Esquerra Unida hauria d'haver variat, però certament, de vegades la gent es queda amb les primeres impressions.

—**A València, EUPV està en ple procés de primàries. Quin sentit tenen, si finalment hi haurà Guanyem?**

—Compromís també està fent-ne...

—**... sí, però Compromís no té pensat d'incloure's a Guanyem.**

—Esquerra Unida tampoc no ha deixat clar que participarà a Guanyem en condicions obertes. Els partits estan a l'expectativa del que serà Guanyem. Si els permet guanyar vots, en formaran part; si pensen que els serà complicat mantenir-s'hi com a partits, potser declinaran aquesta opció. L'únic subjecte polític ha de ser la ciutadania. En el nostre cas, convocarem els més de 7.000 inscrits a Podem Ciutat de València per-

què decidesquen com volen concórrer a les eleccions municipals.

—**A l'àmbit local, Podem no es presentarà com a Podem, però.**

—No. Això va decidir-ho l'assemblea estatal de Podem, on van poder participar tots els inscrits, amb més del 80% dels vots. Era massa arriscat i, a més, és l'hora d'integrar els moviments locals que treballen de fa anys sobre el terreny.

—**Vostè es presentarà a les primàries que escolliran el candidat municipal?**

—En principi, no... Si algú troba que puc ser útil, m'ho pensaria, però no passa pel meu cap. Trobarem gent més preparada i més útil que no jo.

—**Com ara qui?**

—El subjecte polític és la ciutadania. Podem és la ferramenta, només això. Volem fer polítiques públiques que afavoresquen la ciutadania. En qualsevol cas, el candidat no té per què designar-lo Podem, ha de ser escollit conjuntament, de manera compartida amb la ciutadania.

—**Un independent de Salvem el Cabanyal seria un bon alcaldable?**

—Podria ser-ho. Haurà de ser algú que no tinga una legitimitat disputada. En realitat, resulta relativament senzill trobar algú que genere respecte social.

—**Com a agrupació d'electors —siga Guanyem o una altra— Podem segurament donaria suport a Joan Ribó —de Compromís— per ser alcalde, però també al socialista Joan Calabuig?**

—Els líders polítics dels últims anys tenen una potència mediàtica que no necessàriament es tradueix en el plànol

